

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/76/2020
Identifikačné číslo spisu: 7618010260
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7618010260.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci proti obvinenému E. K. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2021 v Bratislave o dovolaní obvineného G. V. proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 22. marca 2019, sp. zn. 3T/44/2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 19. júna 2019, sp. zn. 4To/59/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného G. V. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 22. marca 2019, sp. zn. 3T/44/2018, uznal obvineného E. K. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona; obvineného G. V. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona; a obvineného J. F. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. a) písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej spoločnej dohode, najmenej do konca mesiaca jún 2017 až do 3. októbra 2017 z neznámeho zdroja v Českej republike a tiež z rôznych miest Slovenskej republiky opakovane kupovali a

do Spišskej Novej Vsi dovážali, resp. si nechali doviesť zakázanú omamnú a psychotropnú látku, a to tzv. pervitín, t. j. metamfetamín, ktorý je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a túto látku po zadovážení prechovávali, resp. ukrývali v mieste svojho bydliska, ale aj na iných miestach v Spišskej Novej Vsi, kde ju pripravovali na distribúciu a za tým účelom ju rozdeľovali na konzumentské dávky a za účelom získania finančného prospechu v mieste svojich bydlísk a tiež aj na iných miestach v Spišskej Novej Vsi predávali konzumentom drog najmä zo Spišskej Novej Vsi, ale aj z rôznych obcí v okrese Spišská Nová Ves, Poprad a Kežmarok, pričom v priebehu policajnej akcie dňa 3. októbra 2017 v Spišskej Novej Vsi pri domových prehliadkach a prehliadkach iných priestorov podľa znaleckých posudkov Kriminalistického expertízneho ústavu Policajného zboru v Košiciach,

okrem iného

u E. K. bolo zaistené igelitové uzatváracie vrecúško s kryštalickou látkou svetlohnedej farby, s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 69,20 g (69200 mg) a hmotnosť kryštalického materiálu po sušení bola 32,05 g (32050 mg), v ktorom bol chromatografickým skúmaním stanovený priemerný 72,3 % obsah metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 579 do 2317 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), tiež zatavená striekačka s kryštalickou látkou svetlohnedej farby, s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,34 g (340 mg) s priemerným 60,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 5 do 21 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), tiež papierová skladačka s kryštalickou látkou svetlohnedej farby s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 2,17 g (2170 mg), s priemerným 22,1 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 12 do 48 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), tiež mu bola zaistená papierová skladačka s práškovitou látkou svetlohnedej farby, s obsahom kokainu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 5 do 14 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom kokain je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok, a pervitín predával, resp. poskytoval najmenej od konca mesiaca jún 2017 do 3. októbra 2017 E. Y., J. D., H. J. a ďalším osobám,

u G. V. bolo zaistené PE vrecúško s kryštalickou látkou svetlohnedej farby s obsahom metamfetamínu, s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM) o celkovej hmotnosti 0,44 g (440 mg), v ktorom bol chromatografickým skúmaním stanovený priemerný 47,6 % obsah metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 5 do 21 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), tiež PE vrecúško so zvyškami kryštalickej látky bielej farby o celkovej hmotnosti 17,44 mg s priemerným 80,3 % obsahom metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, schopnú ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), tiež mu bolo zaistené PE vrecúško so sušenými vrcholkami rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,61 g (610 mg), s priemerným 12,7 % obsahom THC (tetrahydrokanabinolu) - účinnej látky rastliny konope (Cannabis), ktoré zodpovedá 3 až 8 bežným jednotlivým dávkam drogy, schopným ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta), pričom konope (Cannabis) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok a pervitín predával, resp. poskytoval od nezisteného dňa v roku 2016 do 3. októbra 2017 H. H., H. L., Ľ. L., H. F., H. J., E. Y., Z. E., i B. V., ktorá sa liečila z drogovej závislosti, a ďalším osobám,

u J. F. bola zaistená injekčná striekačka s kryštalickou látkou svetlohnedej farby s obsahom metamfetamínu a metylsulfonylmetán (MSM) o celkovej hmotnosti 1,47 g (1470 mg), v ktorom bol chromatografickým skúmaním stanovený priemerný 25,2 % obsah metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 9 do 37 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta) a pervitín predával, resp. poskytoval od nezisteného dňa v roku 2016 do 3. októbra 2017

H. J., Š. S. a E. Y. a ďalším doposiaľ nezisteným osobám, pričom už bol za taký čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 13. januára 2014, sp. zn. 3T/246/13, pre zločin nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) písm. d) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13. januára 2014.

Okresný súd uznal obvineného K. A. vinným z prečinu nedovolenj výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 3. októbra 2017 neoprávnene držal pre vlastnú potrebu pervitín, a to zaistenú injekčnú striekačku s kryštalickou látkou svetlohnedej farby s obsahom metamfetamínu a metylsulfonylmetánu (MSM), s obsahom stopového (nevážiteľného) množstva kokaínu, o celkovej hmotnosti 0,16 g (160 mg), v ktorom bol chromatografickým skúmaním stanovený priemerný 40,4 % obsah metamfetamínu, z ktorého by bolo možné pripraviť od 2 do 7 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa (konzumenta).

Obvinenému E. K. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti v sume 333 Kč, ktorej sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva vlastníkom štát. Súčasne mu okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov.

Obvinenému G. V. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí - finančnej hotovosti v sume 760 eur, ktorej sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva vlastníkom štát. Súčasne mu okresný súd podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov.

Obvinenému J. F. okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere desať rokov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu okresný súd podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona v trvaní dvoch rokov.

Obvinenému K. A. okresný súd uložil podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu šestnásť mesiacov.

Obvinení E. K., G. V. a J. F. napadli uvedený rozsudok okresného súdu odvolaním, ktoré Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 19. júna 2019, sp. zn. 4To/59/2019, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo obvineným E. K., G. V., J. F. doručené 14. augusta 2019 a ich obhajcom 13. augusta 2019, podal obvinený G. V. prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu 10. novembra 2020 dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený G. V. odkazujúc na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného poriadku poukázal na to, že uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“) z 20. mája 2017 bolo trestné stíhanie v predmetnej veci začaté pre skutok kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) písm. j) Trestného zákona s trestnou sadzbou 10-15 rokov. Kvalifikácia skutku, pre ktorý sa viedlo predmetné trestné stíhanie, ako obzvlášť závažného zločinu, je následne zopakovaná v uznesení vyšetrovateľa o spojení vecí zo 14. septembra 2017. Ďalej obvinený uviedol, že uznesením vyšetrovateľa zo 4. októbra 2017 mu však bolo vznesené obvinenie pre skutok kvalifikovaný „iba“ ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d) Trestného zákona s trestnou sadzbou 3-10 rokov. Dodal, že pre takto kvalifikovaný skutok viedol vyšetrovateľ takmer celé štádium prípravného konania, čo vzhľadom na jeho osobu (napr. „čistý“ register trestov a pod.) mohlo aj v prípade právoplatného odsúdenia potencióálne znamenať uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Na konci vyšetrovania mu v rámci oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania 29. marca 2018 bolo bez ďalšieho oznámenia (zápisnica o preštudovaní vyšetrovacieho spisu), že došlo k zmene kvalifikácie skutku, pre ktorý bol obvinený (a nakoniec aj odsúdený) a skutok sa bude (opätovne) posudzovať ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Obvinený ďalej uviedol, že zo samotnej skutkovej vety ako aj z odôvodnenia uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia je však pritom zrejmé, že kvalifikácia skutku ako zločinu bola nesprávna a trestné stíhanie voči jeho osobe malo byť od samého začiatku vedené pre obzvlášť závažný zločin. Tomuto podľa neho nasvedčovalo tiež vyššie zmienené uznesenie o začatí trestného stíhania, resp. spojení vecí a nepochybne aj výsledky operatívno-pátracej činnosti Policajného zboru získané ešte pred vznesením obvinenia, pričom nie je známe, prečo vyšetrovateľ v uznesení o vznesení obvinenia zmenil kvalifikáciu skutku oproti uzneseniu o začatí trestného stíhania na takú, pri ktorej už nie je dôvod povinnej obhajoby. Zároveň nie je podľa obvineného jasné, prečo mu vyšetrovateľ neoznámil následnú (opätovnú) zmenu právnej kvalifikácie skutku na obzvlášť závažný zločin skôr, ako až v rámci oboznámenia sa s výsledkami vyšetrovania a to napriek priebežne vypočúvaným svedkom, ktorý nesprávnu kvalifikáciu predmetného skutku len potvrdzovali.

V rámci oznámenia zmeny kvalifikácie skutku zo zločinu na obzvlášť závažný zločin, podľa obvineného mu tak v prípravnom konaní nebol ponechaný dostatočný čas a priestor (iba v rámci oboznámenia sa so spisom pri skončení vyšetrovania) na vyrovnanie sa, resp. spracovanie tak výraznej zmeny posudzovania jeho konania a z toho dôvodu nebol a ani nemohol byť schopný adekvátne na túto zmenu reagovať spôsobom svojej obhajoby, resp. navrhovaním ďalších relevantných dôkazov. Postupom vyšetrovateľa, ktorým obvinenému bolo vznesené obvinenie pre skutok posudzovaný miernejšie, ako mal byť posúdený správne, a neodôvodnene neskorým oznámením o sprísnení kvalifikácie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, tak podľa obvineného došlo zo strany vyšetrovateľa, počas takmer celého prípravného konania k jeho zavádzaniu, čo sa v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva považuje za porušenie práva na obhajobu (rozsudok z 21. júla 2015, Zachar a Čierny proti Slovenskej republike, č. 29376/12, 29384/12), pričom obvinený zdôraznil, že aj spôsob jeho obhajoby, by v prípade správnej kvalifikácie skutku už v rámci vznesenia obvinenia, resp. včasnom oznámení správnej kvalifikácie, bol nepochybne odlišný s úmyslom dosiahnuť uloženie, čo najnižšieho možného trestu.

Zároveň postupom vyšetrovateľa došlo podľa obvineného k porušeniu Trestného poriadku o povinnej obhajobe. Odkázal na § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a uviedol, že v tejto súvislosti došlo nesprávnou kvalifikáciou skutku vyšetrovateľom k závažnému porušeniu jeho práva na obhajobu, nakoľko z dôvodu vznesenia obvinenia „iba“ pre zločin, nutnosť povinnej obhajoby v jeho prípade vznikla až jeho vzatím do väzby. Dodal, že v prípade správnej kvalifikácie skutku, by však nutnosť

po povinnej obhajoby vznikla už vznesením obvinenia a teda aj úkony trestného konania uskutočnené bezprostredne po jeho obvinení vykonané bez účasti obhajcu sa podľa obvineného dajú z toho dôvodu považovať za úkony vykonané nezákonným spôsobom (napr. výsluch pred vyšetrovateľom, výsluch pred súdom k väzbe a pod.), čo podľa neho môže spôsobovať nezákonnosť celého väzobného stíhania voči jeho osobe. Obvinený ďalej odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. marca 2017, sp. zn. 3Tdo/63/2016, a poukázal, že úkony trestného konania vykonané bezprostredne po jeho zadržaní, resp. obvinení, boli s ním navyše vykonané ešte v čase, kedy ešte stále bol pod vplyvom návykových a omamných látok.

Čo sa týka právnej kvalifikácie jeho konania aj v zmysle § 172 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, zotrval na skutočnosti, že B. V. nikdy neposkytol pervitín alebo akúkoľvek inú drogu, pričom opak podľa obvineného nevyplýva ani zo žiadneho vykonaného dôkazu, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom, pričom táto svedkyňa naopak vypovedala, že pervitín užívala, resp. jej ho poskytoval iný zo spoluobvinených a nie obvinený. Na základe tejto skutočnosti považoval obvinený svoje odsúdenie aj v zmysle § 172 ods. 2 písm. b) Trestného zákona za ničím nepodložené a nezákonné v čom videl dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností obvinený navrhol, aby dovolací súd v zmysle § 386 Trestného poriadku vo svojom rozsudku vyslovil závažné porušenie práva na obhajobu (§ 2 ods. 1 Trestného poriadku a § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), vo vzťahu k jeho osobe zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu ako aj chybné konanie, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo a v zmysle § 388 ods. 1 Trestného poriadku vec prikázal okresnému súdu a opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

Prokurátor príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného preskúmaním predmetnej trestnej veci zistil, že nie sú splnené podmienky v súlade s § 371 ods. 1 písm. c) písm. i) Trestného poriadku. Pokračoval, že vykonaným dokazovaním v predmetnej veci pred vznesením obvinenia G. V. neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vznesenie obvinenia nielen podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ale aj v zmysle kvalifikovanej skutkovej podstaty, čo by zakladalo kvalifikáciu činu ako obzvlášť závažného zločinu. Až po vypočutí svedkovia - konzumenti drog po vznesení obvinenia potvrdili zadovážovanie si pervitínu od obvineného, čo v konečnom dôsledku odôvodňovalo zmenu právnej kvalifikácie jeho konania. Obvinený, ktorý bol zastúpený ustanoveným obhajcom, bol oprávnený aj po tomto úkone využiť práva obvineného (najmä vyjadrovať sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu, prípadne navrhnúť ďalšie dôkazy) v rámci záverečného preštudovania vyšetrovacieho spisu, ale aj následne v konaní na okresnom súde. Na základe týchto skutočností nemožno podľa prokurátora skonštatovať, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu obvineného G. V..

Podľa názoru prokurátora odsúdenie obvineného podľa § 172 ods. 2 písm. b) Trestného zákona vyplýva hlavne na základe výpovede svedkyne B. V., ako aj z lekárskeho správ o B. V. Okresný súd ako aj krajský súd v napadnutých rozhodnutiach sa podľa prokurátora náležite vysporiadali s tým, na základe akých skutočností bol aj obvinený uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Keďže nebolo zistené, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení skutku alebo na použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, nie je podľa prokurátora daný dôvod dovolania ani v súlade s ustanovením § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Z týchto podstatných dôvodov preto prokurátor považoval podanie dovolania obvineným ako nedôvodné a vzhľadom k uvedenému preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané

obvineným G. V. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako dovolateľ využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) písm. i) Trestného poriadku nie sú v posudzovanej veci zjavne splnené.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné najprv vo všeobecnej rovine pripomenúť, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie nie je v zásade prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 57/2007-II]. Povedané inými slovami, dovolaním podaným z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku sa nemožno domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani prehodnotenia vykonaného dokazovania. Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takéhoto dovolacieho dôvodu podľa § 371 Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Pokiaľ ide o obvineným označený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, najvyšší súd stabilne judikuje, že právo na obhajobu je potrebné v zmysle tohto dovolacieho dôvodu chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 5 Trestného poriadku). Za porušenie práva na obhajobu podľa tohto ustanovenia preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Trestného poriadku. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu učinil podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú a nebude ju už overovať ďalšími dôkazmi, zakladal opodstatnenosť dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 7/2011).

Ďalej je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, hodnotí najvyšší súd skutkový stav len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Predmetom tohto dovolacieho dôvodu tak môže byť len nesprávne právne posúdenie v skutkovej vete rozhodnutia ustáleného skutku, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť (pozri tiež rozhodnutie najvyššieho súdu a stanovisko jeho trestnoprávneho kolégia zverejnené v Zbierke pod č. 47/2008 a 3/2011). Pokiaľ ide o ďalšie námietky, ktoré obvinený v rámci dovolania vecne uplatnil a ktorých podstata je zrekapitulovaná vyššie, tieto majú skutkový charakter, keďže sa nimi snaží dosiahnuť revíziu skutkových zistení okresného súdu, ktoré si osvojil aj krajský súd a ktorých správnosť a úplnosť nemôže najvyšší súd v tomto konaní iniciovanom obvineným skúmať ani meniť. Námietky skutkovej povahy sú pritom uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu

podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý je oprávnený použiť iba minister spravodlivosti. Najvyšší súd sa preto s týmto okruhom námietok obvineného nemohol zaoberať (primerane napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 14/2015).

V rámci tohto dovolacieho dôvodu tak nemožno účinne namietať ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu, keďže aj to by odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom, ktorá je výslovne zakotvená v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku a ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania iniciovaného obvineným alebo generálnym prokurátorom (§ 369 ods. 2 Trestného poriadku) je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu (primerane pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 7/2011).

Pokiaľ ide o námietku obvineného, že súdy prvého a druhého stupňa nesprávne posúdili jeho konanie, keď ho právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, teda na osobe, ktorá sa lieči z drogovej závislosti a na viacerých osobách; v tejto súvislosti najvyšší súd dodáva, že pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. doviezol, kúpil, zadovážal alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na chránenej osobe“ v zmysle § 139 ods. 1, a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a „na viacerých osobách“ v zmysle § 138 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 15/2015-I).

V kontexte týchto všeobecných východísk najvyšší súd k posudzovanej veci dodáva, že konanie obvineného súdy prvého a druhého stupňa správne právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, a preto nedošlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Námietky obvineného týkajúce sa spochybňovania výpovedí jednotlivých svedkov, sú námietkami vzťahujúcimi sa k preskúmvaniu správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý však dovolací súd v konaní o dovolaní, ako už bolo vyššie uvedené, nemôže skúmať ani meniť, a z tohto dôvodu sa nimi ani nemôže (na podklade dovolania podaného obvineným) zaoberať.

Vo vzťahu k dovolacej námietke týkajúcej sa kvalifikácie skutku v prípravnom konaní zo spisového materiálu vyplýva, že trestné stíhanie začalo 20. mája 2017 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. c) trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona (č. l. 2), podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo 4. októbra 2017 obvinenému vznesené obvinenie za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (č. l. 9). Počas preštudovania vyšetrovacieho spisu 29. marca 2018 (č. l. 1457-1458) bol obvinený v zmysle § 206 ods. 6 Trestného poriadku upozornený, že došlo k zmene právnej kvalifikácie, a to zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu rovnako aj vyplýva, že obvinený a

obhajca vyhlásili, že im bol poskytnutý primeraný čas na preštudovanie spisu a navrhli doplniť vyšetrovanie konfrontáciami obvineného so svedkami, ktoré vyšetrovateľ zamietol.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak v priebehu vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom, ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne kvalifikovaný, musí byť (bez meškania alebo ihneď po tom, čo boli zistené také skutočnosti) obvinený na túto okolnosť písomne upozornený (napr. pri výsluchu, pri preštudovaní spisu a pod.) (§ 206 ods. 6 Trestného poriadku). Procesný postup vyšetrovateľa bol v súlade so zákonom a to aj pokiaľ ide o reflexiu výsledkov dokazovania v úprave skutkovej vety, z ktorých vyplynulo, že konanie obvineného je potrebné právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a lebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b) písm. c) písm. d), ods. 2 písm. b) písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Povedané inými slovami vykonaním dokazovania (výsluchy svedkov, znalecké posudky a pod.) došlo k rozšíreniu skutku a zodpovedajúc tomu došlo k zmene právnej kvalifikácie.

Najvyšší súd ďalej poznamenáva, že predmetná skutočnosť sama o sebe nenaplnila namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, pretože takýmto postupom nedošlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu z dôvodu, že v danom momente pri vznesení obvinenia voči obvinenému (4. októbra 2017) nebol naplnený dôvod pre povinnú obhajobu podľa § 37 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, keďže sa nejednalo o obzvlášť závažný zločin. Rovnako je potrebné podotknúť, že vzatím obvineného do väzby (5. októbra 2017) mu bol podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ustanovený obhajca (č. l. 155). Súčasne sa žiada uviesť, že počas toho, ako obvinený nemal obhajcu v prípravnom konaní, síce boli vykonané úkony, ako napr. výsluch obvineného či svedkov, všetky tieto úkony boli však zákonným spôsobom vykonané aj následne za prítomnosti obhajcu. Nemožno preto konštatovať, že vina obvineného by bola založená na dôkazoch, ktorý bol získaný v čase, keď obvinený nemal obhajcu.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného G. V. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.